

MELEKLET A 234-İK SZÁMHOZ.

IRODALOM.

Jókai Mór Magyarországi történelmi és népisok...
A kötetek tartalma...
A 234-ik számhoz...

A Természettudományi Közlöny...
A Természettudományi Közlöny...
A Természettudományi Közlöny...

Füzetek. A magy. tud. akadémia kiadásában...
Füzetek. A magy. tud. akadémia kiadásában...
Füzetek. A magy. tud. akadémia kiadásában...

Előzetes felhívások. Lányi Ador, az „Eszte...
Előzetes felhívások. Lányi Ador, az „Eszte...
Előzetes felhívások. Lányi Ador, az „Eszte...

Planimetria, gyakorlatok az előadásokkal...
Planimetria, gyakorlatok az előadásokkal...
Planimetria, gyakorlatok az előadásokkal...

A történelmi és élet tanítás...
A történelmi és élet tanítás...
A történelmi és élet tanítás...

A Regényvilág című (Revali testvérek...
A Regényvilág című (Revali testvérek...
A Regényvilág című (Revali testvérek...

A Fényképezési Lapok...
A Fényképezési Lapok...
A Fényképezési Lapok...

A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...

A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...

Folyóiratok. A Magyar Nyelv...
Folyóiratok. A Magyar Nyelv...
Folyóiratok. A Magyar Nyelv...

Ráth Mór...
Ráth Mór...
Ráth Mór...

Biro István...
Biro István...
Biro István...

A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...

A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...
A Revali testvérek kiadásában...

TANÜGY.

A fizikai propaedeutika a gimnáziumban...
A fizikai propaedeutika a gimnáziumban...
A fizikai propaedeutika a gimnáziumban...

Ugy hiszem, nem magam vagyok...
Ugy hiszem, nem magam vagyok...
Ugy hiszem, nem magam vagyok...

A királyi József műegyetem...
A királyi József műegyetem...
A királyi József műegyetem...

A királyi József műegyetem...
A királyi József műegyetem...
A királyi József műegyetem...

EGY ÖREG EMBER SZERELME.

ANTHONY TROLLOPE

UTOLSÓ REGÉNYE.

VIII. FEJEZET.
A szerelmesek.
De ha — mint hívé — ezt a házasságot csak leg-
utóbb határozták el, ez már olyan terhe volna az
életnek, melyet türelmetlen elviselnie nem lehet...

— És szíve mit szól ehhez?
— Márjt itt elfogja a gyöngöses, s mikor felelt,
tudta, hogy gyöngö.
— Az mindegy, mondá.
— Mindégy? — ismételt John. — Azt föl tudom
fogni, hogy az en boldogság semminek tekint-
hető. Ha én és ő meg vannak elégedve, akkor való-
ban semmi is az. Ha önk meg vannak elégedve,
akkor vége az egész dolognak; mert ha az ön
kivánsága összevág az övével, akkor en egyszerűen
mellőzhető vagyok. De nem úgy van. Merem állí-
tani, hogy ön nincs megelégedve.
— Nem enged meg, hogy magam feleljek ma-
gamért?
— Ebben a dologban nem. Meri nekem azt mon-
dani, hogy nem szeret?
— Mary szótalan maradt, és John folytatta az ér-
velést.
— Nem tagadja. Hallom a hangjában, látom az
arcán. Mikor Norvichban megváltunk, nem szeret-
tél akkor?
— Ilyen kérdésekre nem felelek. Fiatal nőnek
gyakran kell megváltoztatni a helyi nézetét, hogy
ki szeret, mielőtt egyiknek vagy másiknak a neje
lehet.
— Nem meri kimondani az igazat. Ha kineveltem
vagyok, ezt ép úgy az ön érdekében teszem, mint a
magamban. Fiatalok vagyunk, s mint ilyen természet-
szeres, megszerettük egymást. On aztán idekerült,
egyedül állott a világon, en pedig távol voltam. Bar
egy szó sem volt közlünk a házasságról, reméltem,
hogy emlékeim fográm távolítottam el. El sem tudom
képzeli, hogy valakikor távol lettem volna szíve-
ből; de nem voltam jelen, s ön nem tudhatta, hogy
milyen híven öröztem meg emléket. Nem kárhozza-
tam, Mary. Föl tudom fogni, hogy az ön a kenyeret
ette, az ő poharából ivott s úgy velekedett, hogy
minden kívánságát teljesíteni tartozik. Nem ehette
tovább a kenyeret, ha meg nem adta volna magát
neki. El kellett volna innen távoznia, s nem tudott
volna hova menni. Ez mind igaz. De milyen szomorú
igazság, Mary, milyen szomorú!
— Ő a legjobbat tette velem, s mit felelt.
— Meglehet; de ha ezért tette, könnyebb lesz a
lemondás.
— Nem. Jobban ismerem őt, mint ön. Neki nem
lesz könnyű a lemondás. Szívével csúgy é kívánsá-
g, s a mennyiben rajtam múlnék, teljesíteni is
fog az.
— Hazugsággal az ajkán fog hozzá menni?
— Nem tudom. Nem tudom, minő szavak lesznek
azok. Ha hazugság lesz bennük, elmondom úgy is.
— Tehát mégis csak szeret engem?
— Kiforgathat gondolatomból, de annak semmi
haszna sincs. Akár hazudok, akár igazat mondok,
teljesíteni fogom iránta való közegetemet. És nem
lesz benne hazugság. Legjobb tehetségem szerint
fogom őt szeretni, s csakis őt. Elhatároztam s kény-
szeríteni fogom magamat arra, hogy szeressem.
Minden tulajdona jó. Egyetlen gondolat nincs lélek-
ben, a mely miatt szégyenelnie kellene magát.
— Még ha visszaél is hatalmával, hogy őnt kar-
jamból kiragadjam?
— Nem, uram, mert en nem vagyok az ön tulaj-
dona. On úgy szól felelem, mintha szűkségem az
őnének kellene lennem, ha az őm nem volnék. Nem
úgy van.
— Őh, Mary.
— Nem úgy van. Hogy mi lenne akkor — vagy
mi lehetett volna, arról nem akarok szólni. Tegnap
meg szabad voltam, s gondolatim teljesen az
enyém voltak. Ma már öhozá vagyok kötve, s akár
öröm, akár bánat legyen sorson, hiva leszek. És
most, Mr. Gordon, magára hagyom őnt.

— Még egy pillanatra, mondá John az ajtó ele-
állva. — Nem lehet, hogy így legyen vege köztök
mindennek. Felkeresem őt s megmondom neki az
igazat, azt a mit igaznak hiszek.
— Nem gátlhatom benne. De én azt fogom neki
mondani, hogy nem igaz.
— Hiszen tudja, hogy igaz.
— Azt fogom neki mondani, hogy nem igaz.
— S rá tudja magát venni arra, hogy ilyen ha-
zugságot mondjon?
— Rá tudom magamat venni akármire is, a mi
neki javára szolgál és kívánsága szerint való.
De midőn Mary ezt mondta, jól tudta, hogy épen
csak ma reggel mondta Mr. Whittlestaffnak, hogy
ő John Gordonnak adta szívet, s hogy képtelen lesz
reá nem gondolni. Könnyözött neki, hogy hagyja
magára, hogy szerelme emlékeinek élhessen.
Esz azután, mikor John Gordon még egyre távol
volt s ő nem is almodhatott arról, hogy meg fog
jelenni, mikor az a kilitás állott előtte, hogy ki kell
mennie a nagy világha s keservesen keresni meg
betevő falatját — abban a pillanatban jól tudta ő,
hogy lui maradt ifjú emlékéhez.
Mi történt azóta, hogy százekek olyan igen meg-
változott? Vajon a szeretett férfi jelenléte és lényé-
szerme tiltotta-e neki, hogy nyíltan bevallja sze-
relmét? Vagy csupán az a meggyőződés, hogy igé-
reltél kétszer adta oda Mr. Whittlestaffnak, s az már
vissza nem vonható?
De minden önkényserítés mellett is éreznie kell-
tett azé, hogy Mr. Whittlestaff engede a fiatal
ember kerelmének, egyszerre át lenne hidalva az az
örvény, mely közte és a tökéletes boldogság közt
tátozott.
Kimberlybe? Igen, oda is, vagy akárthova a ke-
relk világon! A mint John Gordon kiment a szobá-
ból, Mary azt mondta magában, hogy daczára mind-
annak, a mit mondott, el tudna vele menni akár-
hova is, és áldandó sorsát.
Milyen jól beszélt John Gordon maga mellett és
szerelme érdekében! Milyen férfias volt, mikor azt
kérdte tőle:
— Meri-e mondani, hogy nem szeret?
— Nem merne; bár abban a pillanatban szerel-
te volna őt ebben a hiedelemben hagyni.
Azt mondta neki, hogy hazudni fog Mr. Whittle-
staffnak — hazudni fog a Mr. Whittlestaff jóvá-
táért. De John Gordonnak ilyen hazugságot nem
mondhatott. John meghallotta hangjában, meglátta
arcán az igazat. Jól tudta ő ezt, s tudta azt is, hogy
ennek így kell lenni.
— Szomorú kényszerűség! mondá magában ő is,
szomorú kényszerűség!
Ha John csak egy héttel, vagy akár egy nappal
előbb jött volna, semmint Mr. Whittlestaff nyilat-
kozott — simább folyású szerelmi történetet kép-
zeli sem lehetne. Ő pillanatnyi habozás nélkül
adta volna kezét John Gordonnak.
Ha John azt mondta volna neki, hogy hazája
most már messze van, hogy ott sanyaru az élet,
hogy mindennemű változásnak, viszontagságnak
van kitéve: ő örömmel teli szívevel az felelte volna
rá, hogy elfogadja és olyan boldognak tartja magát,
hogy panasza soha semmi oka sem lehet.
Mr. Whittlestaff így előbb szerzett volna tudomást
arról, hogy mi lakik az ő szívében, semmint egy
szóval is szólt volna. S mivel bánatát ellitkolta volna,
ugyszólván nem is lett volna bánata. A férfinak ily-
nemű bánata nem igen kezdődik vagy legalább nem
sajog addig, a míg tárgyát és okát csak egymaga
ismeri.
De Mary, miután John Gordon magára hagyta,
abban állapotodt meg, hogy a mint a körülmények

alakultak, kötelessége elszendvedni azt a bánatot, a
mit elszendvednie kell.
— Szegény John Gordon! Neki is kell szenvednie.
Pénzt is veszít, időt is és ez már maga is elég ok a
bánkódásra. Szegény John Gordon!
Mary nem róta föl neki azt, hogy három évvel
előzött elment a nélkül, hogy őt nyilatkozatra ipar-
kodott volna bírni. Ilyen volt a természete — jó és
nemes. De ebben az esetben bizony rosszul esed-
kedett. Szívében ekkora szenvedéllyel mégis csak
megmondatlanság volt tőle, a világot túlsó felére
vándorolni el, a gyémánt-mezőkre, a nélkül, hogy
egy szó is mondott volna, a melylyel egymáshoz
fűzőtnek tarthatók volna magokat.
Milyen szomorú!
De a mint a körülmények alakultak, a becsület,
sőt a tisztesség azt követelte, hogy Mr. Whittlestaff-
nak ne keljen szenvednie. Ő legalább nyíltan meg-
mondta, hogy mi a szándéka, s azonnal szóltott, mi-
helyt magával tisztában volt. Az ő jutalmának meg
kell lenni.
IX. FEJEZET.
A tisztelendő.
John Gordon, mikor a szobából kiment, a házi-
gazdát kereste, de azt mondták, hogy neki Mr.
Whittlestaff bement a városba.
Mr. Whittlestaffnak szintén oka volt eltűnődni
John Gordon megjöttének szerencsétlen vetelében.
Elment hazulról, magokra hagyva a fiatalokat, hadd
beszéljenek egymással, a mennyi akarunk.
Esz jartában bizonyos elhatározásra jutott. Ha
John Gordon bármint kért volna hozzá intőzni, az
a legesélyesebb figyelemmel sem fogja részé-
síteni. John Gordon olyan ember, a kinek ő semmi-
leg sem tartozik s a kinek sorsa őt legkevésbé sem
érinti.
— Miért szenvedjek én s legyen ő boldog? így
okosodott magában.
Csak azért ért őt a csalódás szégyene, hogy John
Gordon nyelje el azt, a mire ő vagyódott? Saját
szíve kedvesebb volt neki, mint John Gordon.
De ha Mary kérne meg?
Fájdalom, ha így lesz. akkor ő réa nagy keserű-
ség vár. Először is, ha Mary csakugyan szólna neki,
ha szerelme mondaná neki — ő, ki nejeit igerkezett
— hogy ezt az embert szereli, hogyan járuljon az
oltár elé ezzel a leánygyal s fogadja el tőle a hitvesi
fogadást?
Mary szólt volt neki egy ábrándról, egy törté-
nelről, mely immár csak álom lehetett, egy férfiról,
kinek holléte nem volt tudomása, de arról már
sem, hogy él-e. És hozzávette, hogy igéről, sze-
reléről soha sem beszélt.
— Gondolhat rá, azt mondta ő akkor Marynek,
nem akarta őt megfosztani a gondolat szabadságá-
ról, melyhez mindenkinek joga van, de ne szólna
róla többet.
Mary ezt megígérte s mikor ismét bejött hozzá,
hogy igéretét visszavonja, ürügyül az öreg asszonyt
hozta elő, a mire ő semmit sem adott.
Végre abból a fagatartásból is lehetett ítélnie,
melyet Mary a magatartásból is lehetett ítélnie,
visszamenekült rá, hogy az egész idő alatt
mondott egy szót többet. Hallgatagon ült ott, lát-
szólag boldogtalanul, de nem mondva meg, hogy
boldogtalanúságát mi az oka.
Könnyen fölfelelt, hogy jévesének és régi imá-
dójának együttlete okozta e boldogtalanságát. De
ha Mary azt fogja neki mondani, hogy szabadulni
ohajt tőle, hogy azé az idegené lehessen, ő el fogja
bocsátani.

De messzebb nem megy a nagyvilágban. Az
nem kötelessége, hogy maga ajánlja föl az áldozatot.
Annak az embernek az idejével a szerencsétlenség,
de menjen csak el s idő multával feledve lesz.
SZOLGÁLNI MENT
REGÉNY.
INTA GREVILLE HENRIK.
XVI.
— Monique, kiálta Toinette. Ő volt meghívva az-
zal, hogy viraszson a mi kedves asszonyunk mel-
lett. Neki nem szabad lett volna elhagyni őt, nem,
uram! Ő felelos volt asszonyunkért! Szegény, ked-
ves lelek, nem tudta egyik lábát a másik elé tenni,
hasak valaki nem fogta a hóna alatt! Ha Monique
itt lett volna, uram, a gyilkos nem vihette volna
vegre művét.
— Monique? Hol van Monique?
— Fölemelték s oda vonták a hivatalos köze-
gek ele.
Duoinsé asszony szolgálatában szobalány?
Monique intett fejével.
— On nyolc órákor hagyta el őt? Duoinsé ur
mondta önnek, hogy felmecht?
— A leány hallgatott, csupán fejevel tett gyöngö-
mozdulat, mely igenes gyanyát volt vehető.
— Nem hallott ön semmit?
— Megráta fejét. Nem, nem hallott semmit.
— Nem tud semmit?
— Nem felelt.
— Az emberek egymásra néztek. Hubert nem vette
el szemét a lányról, ki azonban nem látta őt.
— Nem hallott semmit és nem látott senkit? Ez
nagyon különös!
— A lány vonagló arczával tekintett a tisztviselőre.
— Ez a leány legalább is büntárs, mondá az
utóbbi Duoinsé urnak.
A bankár nem mert felelni. Hubert felé fordult,
mintegy kérdeni tőle, hogy mit fog mondani.
A közönség közt mozgás támadt; Monique kezére
bilincset tettek. Körülötte a rendőrök körül, a kik
fogták, nagy kór támadt.
— Ez a leány? mondá Duoinsé ur feladó hangon.
— Majd foglalkozunk vele; idővel bizonyára be-
széli fog és megnevezte büntársát.
A bankár egész testében reszketett; egy perczig
kedve volt megmondani az igazat: de aztan úgy la-
lálla, hogy ez iszonyatos lenne. Jól tudta, hogy Mo-
nique azonnal meg fogja mondani, hogy a leltet ő
követte ugyan el, de a csapás a házir kezelté eredt.
Az éj szajpa ilyen formáságok kőzött kezté el. Midőn
a szomorú csapat a házat elhagyta, a januári sáppad
hajnal első sugárj eljentekez az égen.
Az utcán ellenséges erzelmi csoport acsorgott
készen arra, hogy gyalgaza a hámosoket, ha keze
kerültek.
— Mi történt ebben a házban? kérde egy faradt
utas, ki néhez léptekkel érkezett, s nyugtalan arczal
vizsgálgatta a házszámat.
— Gyilkosság! Megölték valakit?
— Egy nő.
— Oh, istenem! Csak őt ne! Fiatal nő!
— Igen, és jól, szépen! Nincs lelte a gaz gyil-
kosnak.
Bonami Marin az első sörba tolakodott s megki-
sértte bennemi.
— Nem lehet felelték neki.
— De nekem dolgom van odabent.

MEZŐGAZDASÁGI KOZLÉMÉNYEK.

A méhek szaporodása.

Méhészet a mezőgazdaságnak egy igen fontos ága... A méhek szaporodása...

DEPES család anyját... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Minden rendes állapotban... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

Az állományok... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A gyümölcsök... A méhek szaporodása... A méhek szaporodása...

A CREME SIMON... Parizban a leghíresebb orvosok által ajánlatik és elkölté...

7 díj-érem... Trimmel J.N. Harmonikus...

BICYCLES és TRICYCLES... HOLLAND HERBERT és COOPERT...

ROSENBERG HERMANN... 1845 óta ismert...

International-Line... Triestből - New-Yorkba...

Arverezési hirdetés... makkoltatás és teli legeltetés tárgyában.

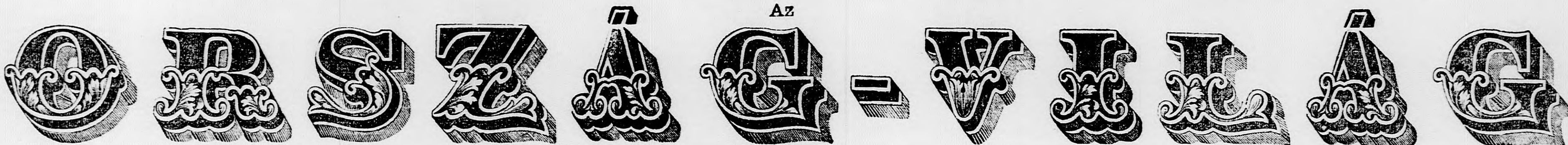
SZERSZÁMGÉPEK... vasművek számára...

Szabad, osztrák-magyar államvasut-társaság... 4028. szám.

Szabad, osztrák-magyar államvasut-társaság... 4028. szám.

GENFI ZSEBORAK... Csak 5 ft 10 kr egy henger-zseborak...

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE!

beszámol e helyen a nagy közönségnek, hogy létezésének jogosultságát bebizonyítsa.

Az a fényes írói névsor, melyet itt közlünk, adat arra nézve, hogy az irodalom legelőkelőbb munkásai tömörülnek az „ORSZÁG-VILÁG” körül.

Előre nem ígértünk neveket, de most büszkén és önérettel adhatunk egy olyan névsort, mely gazdagságban páratlanul áll.

Jókai Mór, Irányi Dániel, báró Podmaniczky Frigyes, Szontágh Pál, Klapka György, Pálffy Albert, Szilágyi Sándor, Tóth Lőrinc, P. Szatmáry Károly, Györfy Vilmos, Szász Károly, Dalnady Győző, Jakab Ödön, Tolnay Lajos, gróf Vay Dániel, Szász Béla, Abrányi Emil, Kemenczy Kálmán, Bartók Lajos, gróf Teleki Sándor, Szokoly Viktor, Beöthy Zsigmond, Kvassayné Kun Melanie, Léva József, Mikszáth Kálmán, Majthényi Flóra, Endrédi Sándor, De Gerando Antonia, Hiador, Szabó Sándor, Bartalus István, Adorján Sándor, dr. Beliczay, Molnár György, Balázs Sándor, Dapjthy László, Fülöp Aron stb.

A szerkesztőség törekedik egy családost képezni az olvasó közönséggel, kerül minden fennhéjázást, nem hajol meg csak a jó ízlés és a közönség előtt. Valóságos hazai barát, örökké szívesen látott vendég akar lenni és megfelelni óhaját czimének. Képeink a művészet termékei és alkalmoszerűséget ölelik fel. Rovataink a napi események, divat, sport, háztartás, fürdők, egészségügy, irodalom, művészet, szórakozás igényeit elégítik ki.

Talányaink a közönség kiváló tetszésével találkoztak eddig, s ezután is igyekezni fogunk e téren a lehető elkövetni.

Ez a mult ígéret a jövőre nézve is, a mit, hogy még szebbé tehesünk, arra nézve a közönség tömeges részvétele szükséges.

DEGRÉ ALAJOS. (az Ország-Világ szerkesztője).

Az „Ország-Világ” legnagyobb s legdiszesebb magyar képes hetilap előfizetési ára: július-szeptemberre 2 frt 50 kr július-decemberre 5 frt. Füzetenként 40 kr-ért minden vidéki könyvtárunknál kapható.

Az „Ország-Világ” a f. év első felében megjelent számai újonnan belépő előfizetőinknek 3 frt-ért megküldetnek. MUTATVÁNYSZÁM kívánatra ingyen és bérmentve küldetk. Előfizetheti legelőkelőbb postautalvánnyal az „Ország-Világ” kiadóhivatalában Budapest, granátos-utca 6.

Az „Ország-Világ” és „Egyetértés” előfizetési ára: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt.

Kiadó-tulajdonos: PALLAS, irod. és nyomdai részvénytársaság.

FLORENZ JOZSEF császár kir. udvari mérleg s súlyok gyáros Budapest Bécsi utca 4.

ZACHERLIN minden kártyány és kellemetlen rovar teljes kiirtására, mint: pótlak, bolha, szék, molylegy, tetű, hangya stb. különösen figyelmeztetjük, hogy a Zacherlin nem tevékeny rovarokkal. A Zacherlin csak eredeti üvegben - soha sem papírral vagy nyitott káncsikkal árusítatik. Az eredeti üvegben, hogy a valódi legyen, a nevelővel és a védjeggyel kell ellátva lenni.

Alapított 1858 Walszer Ferencz első magyar gép- és fűzőlőgépek gyára, harang- és orgonafűzője Budapeston, Rottenbiller-utca 66.

BUDAPESTI TÁRSAS POLGÁRI ÉS KERESKEDELMI ISKOLA (előbb HAMPEL ANTAL) Budapest, V. Nagy korona-utca 13. szám.

A MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK MENETRENDE. Gyors-, személy- és vegyesvonatok. Érvényes 1884. évi május hó 20-ától.

NEVELŐ- ÉS TANÍTÉZET RAKOS-PALOTÁN. A jövő iskolai év szeptember elején végre kezdetét.

BOGDÁN JOZSEF Raktár: Muzeum-közp. 19. sz. kocsigyárosnál páva-utca 10. szám.

Continuation of the railway schedule table with various routes and times.

Mack-féle Ulmi dupla keményítő Egyedül gyáros Mack R Ulmban a Duna mellett.

MEIDINGER KALYHÁK Dr. Meidinger tanár úr által felállított a Német szabadalmazott gyár.

Continuation of the railway schedule table.

BLEICHERT ADOLF ÉS TÁRSA Bécs. I. Hegelgasse 4. Sodronykötelpálya

BAYER KAROLINA VIII. osztályú felsőbb leánytan- és nevelő-intézete, Budapest, koronahéreg-utca 10. szám, I. em.

Continuation of the railway schedule table.

Eredeti MAYER trieurók. Több mint 35000 db. működésben a legnagyobb megelégedésre.

Vertical text on the far right edge of the page, including page number 1884 and some illegible text.